

ת"פ 20677/01/12 - מדינת ישראל נגד מיקי מיכאל מישר

בית משפט השלום בעכו בשבתו בבית המשפט המחוזי בחיפה

04 מרץ 2015

ת"פ 20677-01-12 מדינת ישראל נ' מישר

בפני כב' השופטת רותית בש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם מיקי מיכאל מישר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שגב אדלר

ב"כ הנאשם עו"ד יאיר נדשי (סנגור ציבורי)

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע בתיק זה, עפ"י הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן במ/2 בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. בעובדות כתב האישום המתוקן במ/2, אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, אשר לא כלל בחובו הסכמה לעניין העונש נטען כדלקמן:

ביום 7.2.11 בשעה 15:00 לערך עוכב הנאשם כדין בידי השוטר דרור מינץ (להלן: "השוטר") סמוך לבית מגורי הנאשם בנהריה. בהמשך לכך, נמלט הנאשם מהשוטר לביתו ונעל את הדלת, כל זאת בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק ולהכשילו בכך. כעבור מספר דקות, פתח הנאשם את דלת הבית והסכים שהשוטר יבצע חיפוש בבית.

השוטר הבחין בנייר כסף חשוד המונח בבית, שאז אחז הנאשם בנייר בו היה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 1.22 גרם (להלן: "הסם") והכניסו לפיו, כל זאת בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק ולהכשילו. בהמשך לכך, כשביקש השוטר מהנאשם להוציא את הסם מפיו, בעט הנאשם בשוטר ודחף אותו, כשהשוטר ניסה להשתלט על הנאשם, היכה אותו הנאשם בידו ושרט את השוטר עמוד 1

בציפורניו וכן היכה את השוטר בבטנו.

במהלך האירוע הנ"ל, נפצע השוטר ברגלו, נשרט בידו ונגרם לו שפשוף ביד. וכן נגרמו לנאשם חבלות.

3. בדיון בפניי היום העידה במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה, אמו של הנאשם, הגב' אירה מישר, אשר סיפרה על נסיבות חייו של הנאשם, שהינו ילד מאומץ העוזר להוריו, במיוחד בתקופה האחרונה במהלכה חלה אביו של הנאשם במחלה קשה וכיום הוא מוגדר כנכה בשיעור של 100 אחוזים. עוד סיפרה אמו של הנאשם על החוויה הקשה שחוותה, במהלך האירוע מושא כתב האישום, עת שצפתה בשוטר מכה את הנאשם ששכב על הרצפה.

4. ב"כ המאשימה, בטיעוניה לעונש, טען כי מתחם ההולם בגין העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו כדין, נע בין עונש של מאסר על תנאי עד ל- 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, בהדגישו כי האיסור הטמון בעבירה שבפנינו נועד להגן על סדרי משטר וחברה תקינים, על עקרון שלטון החוק ועל תפקודם התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק. עוד הדגיש ב"כ המאשימה את עונש המינימום המצוי בצד העבירה שבפנינו (עונש של שבועיים מאסר). לפיכך, ובהינתן עברו הפלילי של הנאשם הכולל בחובו עבירת אלימות קודמת, ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל ברף העליון של המתחם הנ"ל, זאת בצירוף עונשים של מאסר על תנאי וקנס כספי. ב"כ המאשימה טען עוד כי הודאת הנאשם באה בתום פרשת התביעה ולא עובר לכך, דבר שאינו מצדיק הקלה בדינו של הנאשם כמי שלקח אחריות בתחילת ההליך.

5. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניה לעונש בדיון היום את העובדה שהנאשם נחבל במהלך האירוע, כתוצאה מאלימות שהופעלה נגדו ע"י השוטר, כפי שעולה מהתמונות נ/3 ומפרוטוקול דיון בהארכת מעצרו של הנאשם (נע/1). עוד טען ב"כ הנאשם, כי כתב האישום תוקן באופן מהותי כך שנותרה בו עבירה אחת בודדה, דבר המלמד כי היתה הצדקה בניהול התיק על ידי הנאשם והמצדיק הקלה בדינו של הנאשם. ב"כ הנאשם ציין, כי מאז האירוע מושא כתב האישום לא היה מעורב הנאשם באף אירוע פלילי, לא עוכב ולא נעצר, דבר המלמד כי ישוב הנאשם לבצע מעשים דומים בעתיד, נמוכה עד אפסית.

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם שיתף פעולה עם השוטרים בתחילת האירוע, בכך שאפשר לערוך חיפוש על גופו, וכן כי לאירוע לא קדם תכנון מוקדם. עוד הטעים ב"כ הנאשם, כי הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא מינורי, וכי מי שניזוק בעיקר, במסגרת האירוע, הוא הנאשם עצמו. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות מקרה זה נע בין צו של"צ (שירות לתועלת הציבור), ללא הרשעה בדיון, עד מאסר על תנאי. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי עברו הפלילי של הנאשם מזערי וישן (הרשעה אחת משנת 2005), וכי כיום מנהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ומסייע להוריו, דבר המלמד בדבר שיקום עצמי של הנאשם ומצדיק אף חריגה לקולא ממתחם ההולם בדרך של הטלת קנס בסכום של שקל על הנאשם ולא מעבר לכך.

6. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה

בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 **פלויני נ' מדינת ישראל**, 18/4/12, לא פורסם). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

7. הערך הנפגע כתוצאה מביצוע העבירה של הפרעה לשוטל במילוי תפקידו כדין, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, הוא שלטון הסדר והחוק במדינת ישראל. ב"כ המאשימה טען בפניו בנקודה זו, ובצדק, כי הוראת החיקוק שבפנינו נועדה להגן על סדרי משטר וחברה תקינים, על עיקרון שלטון החוק ועל תפקודם התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק, לבל תופרע מלאכתם ולבל ייפגע תפקודם.

8. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יצויין, לקולא, כי הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, כמו גם הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירה, אינו רב. יובהר, כי החבלות שנגרמו לשוטל באו לידי ביטוי בשריטה ובשפשוף בידו של השוטל, וכי לנאשם עצמו נגרמו חבלות חמורות יותר, במהלך האירוע, כפי שעולה מעיון בתמונות נ/3 ובפרוטוקול הדיון בהארכת מעצרו של הנאשם (נע/1). לאמור לעיל יש להוסיף, כי אין עסקינן בעבירה שקדם לביצועה תכנון על ידי הנאשם. עוד יצויין, במסגרת זו, כי הנאשם עוכב כדין, כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, וכי הנאשם אפשר בשלב הראשון של האירוע לשוטרים לבצע בגופו חיפוש, אולם, בשלב השני של האירוע פעל הנאשם בדרך של הפרעה לשוטל במילוי תפקידו כדין, כמתואר בכתב האישום המתוקן.

9. להמחשת מדיניות הענישה בגין העבירה שבפנינו, ניתן להפנות לפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם (ראה נע/2). כמו כן, יצויין בנקודה זו גזר הדין שניתן בת"פ (שלום טבריה) 47381-02-14 **מדינת ישראל נ' הייב**, לפיו הוטל על נאשמת שהורשעה בעבירה שעניינה הפרעה לשוטל בשעת מילוי תפקידו עונש מאסר על תנאי בצד קנס בסכום של 1,000 ₪, זאת בציון עברה הלא מכביד של הנאשמת, אם כי בעברה הרשעה קודמת בעבירות אלימות כלפי שוטרי (ניתן ביום 10.7.15, פורסם בנבו).

10. לידי, מתחם העונש ההולם בגין העבירה של הפרעה לשוטל במילוי תפקידו כדין, בנסיבותיו של תיק זה, נע בין עונש של מאסר על תנאי, לרבות במקרים חריגים - צו של"צ או צו מבחן ללא הרשעה בדין, לבין עונש של מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, אשר ייתכן וירוצה בדרך של עבודות שירות.

11. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, יצויין, עברו הלא מכביד של הנאשם הכולל בחובו הרשעה קודמת אחת בלבד משנת 2005, אם כי עסקינן בהרשעה קודמת בעבירות אלימות. עוד אציין בנקודה זו, כי מאז האירוע מושא כתב האישום חלפה תקופה ממושכת של ארבע שנים, אשר במסגרתה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים במשטרת ישראל, דבר המלמד על תפקודו התקין של הנאשם. לאמור לעיל אוסיף את עדות אמו של הנאשם בפניי המלמדת על נסיבות חייו הקשות של

הנאשם, שהינו ילד מאומץ, כמו גם על תפקודו הנורמטיבי.

זאת ועוד, הנאשם הודה בתיק זה בעובדות כתב האישום, מיד לאחר תיקונו באופן המקל עימו משמעותית, דבר נוסף המצדיק התחשבות בדינו של הנאשם.

12. עם זאת, הנני בדעה כי אין מקום לחרוג, בנסיבות העניין שבפנינו, ממתחם העונש ההולם, אך בהסתמך על כך שהנאשם מתפקד באופן נורמטיבי בשנים האחרונות ועל יתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כנטען על ידי הסנגור המלומד. העונש המתאים בתיק זה מצוי, לדידי, נוכח מכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במדרג הנמוך של מתחם העונש ההולם והינו מאסר על תנאי בצד רכיב של קנס כספי.

13. סיכומי של דבר, אני מטילה על הנאשם את הענישה, כדלקמן:

מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים. התנאי הוא כי לא יעבור עבירה לפי סימן ג' לפרט ט' לחוק העונשין ויורשע בגינה.

קנס כספי בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 250 ₪ כל אחד החל מיום 1.4.15 ואילך.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ה, 04/03/2015, במעמד הנוכחים.

**כב' השופטת רונית בש
סגנית נשיא**

נורית/עדי